

»Uram, jó nekünk itt lenni!«

(Mt 17, 4)

A Jeruzsálem felé vezető úton **Jézus felment "egy magas hegyre"** Péterrel, Jakabbal és Jánossal.

Ott új és rendkívüli fényben jelenik meg mindhármuknak: arca "úgy ragyog, mint a nap", maga az **Atya hallatja hangját** és meghívja őket, hogy hallgassák Jézust. **Meglepetésében Péter nem is akar onnan elmenni.**

Jézus felejthetetlen élményre hívta meg legközelebbi barátait, és ezt örökre a lelkükbe véste.

Talán mi is megtapasztaltuk már Isten jelenlétét és működését az életünkben, és azt kívántuk, bárcsak sohase érnének véget. Ezeket az élményeket azért kapjuk, hogy aztán legyen erőnk szembenézni a nehézségekkel, próbatételekkel és fáradalmakkal az életünk útján.

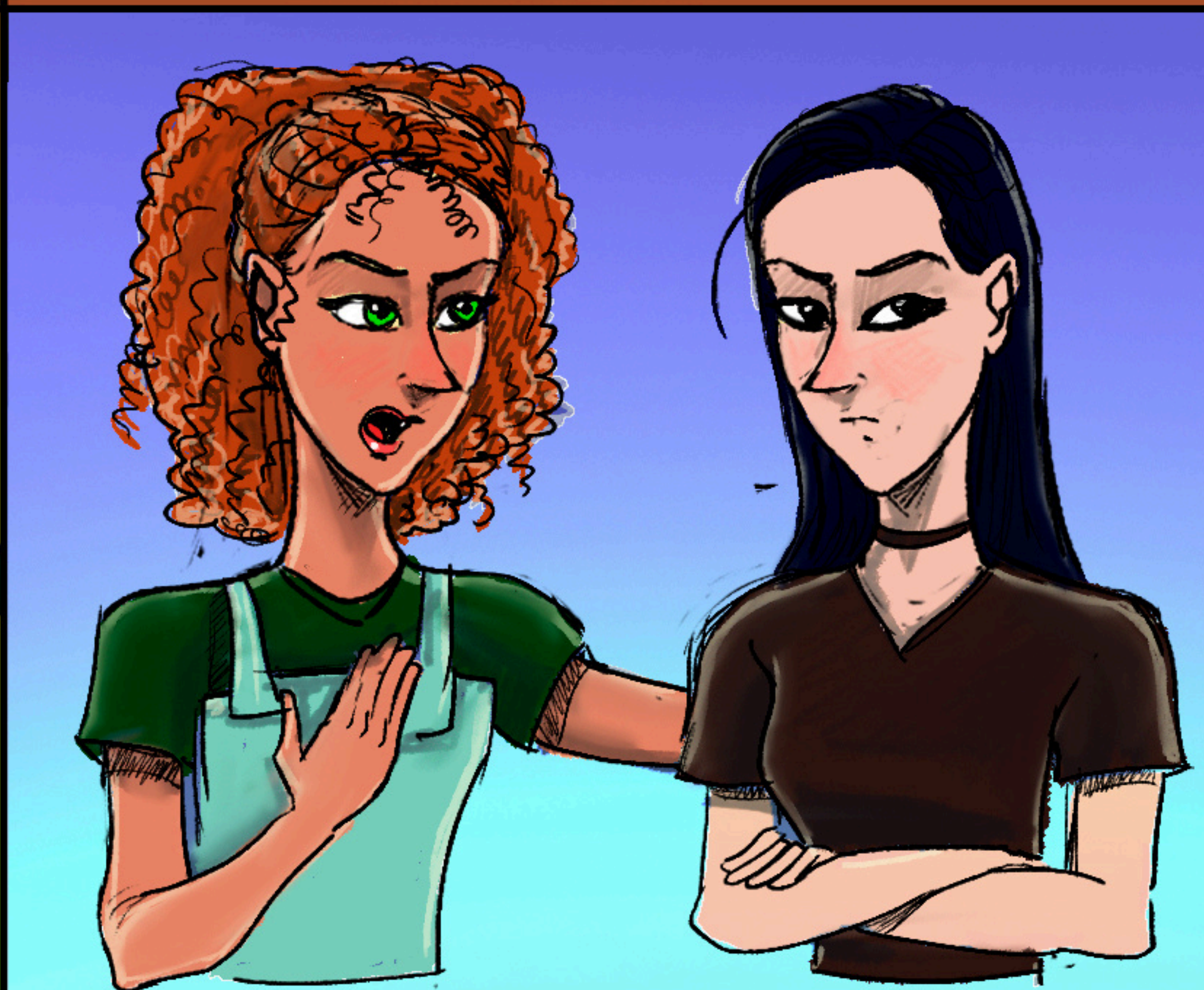

De amikor ez a fény elhalványul, **törekedjünk arra, hogy "felmegyünk a hegyre",** és csendben meghallgatjuk Jézust.

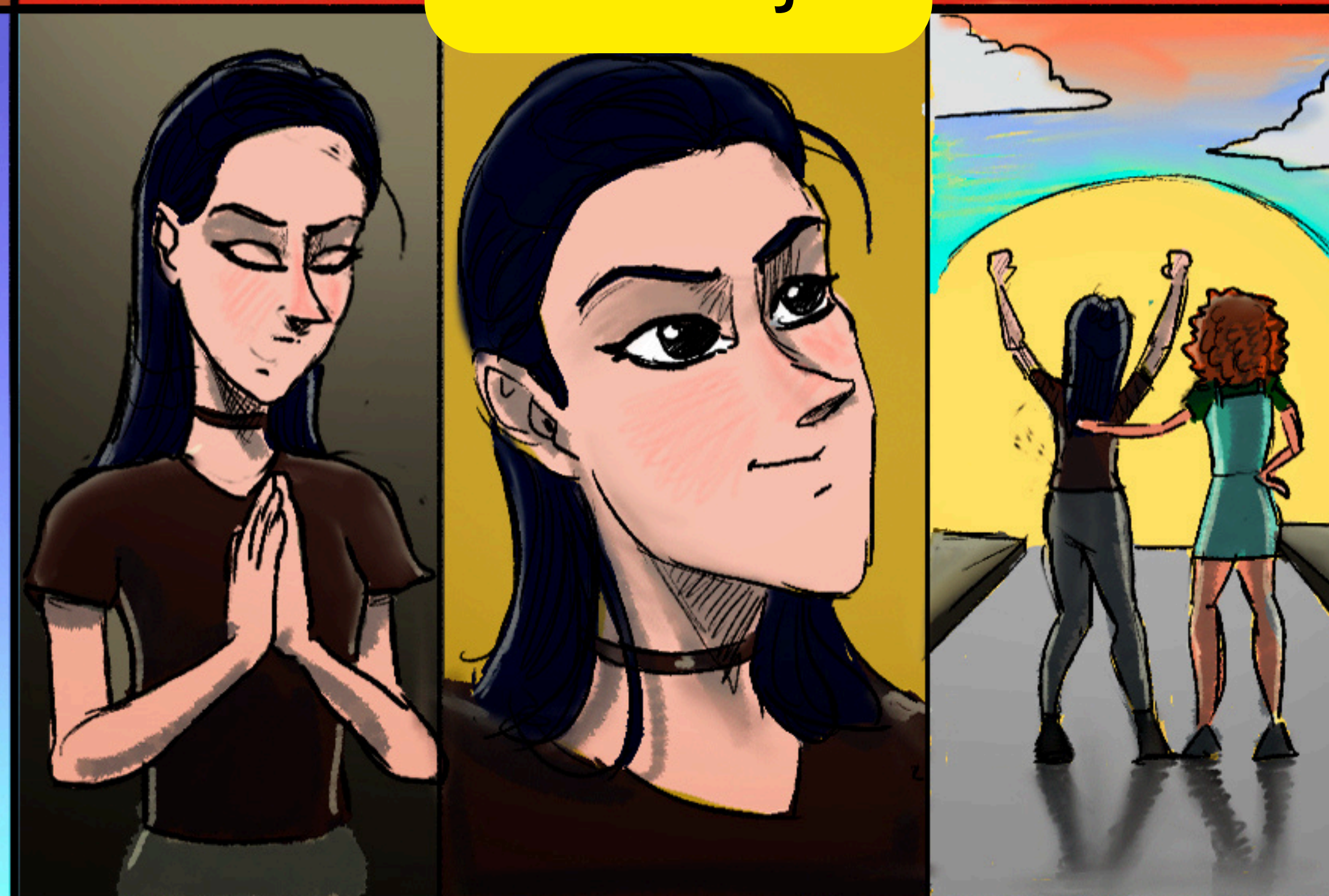

N. Brasile ezt meséli:

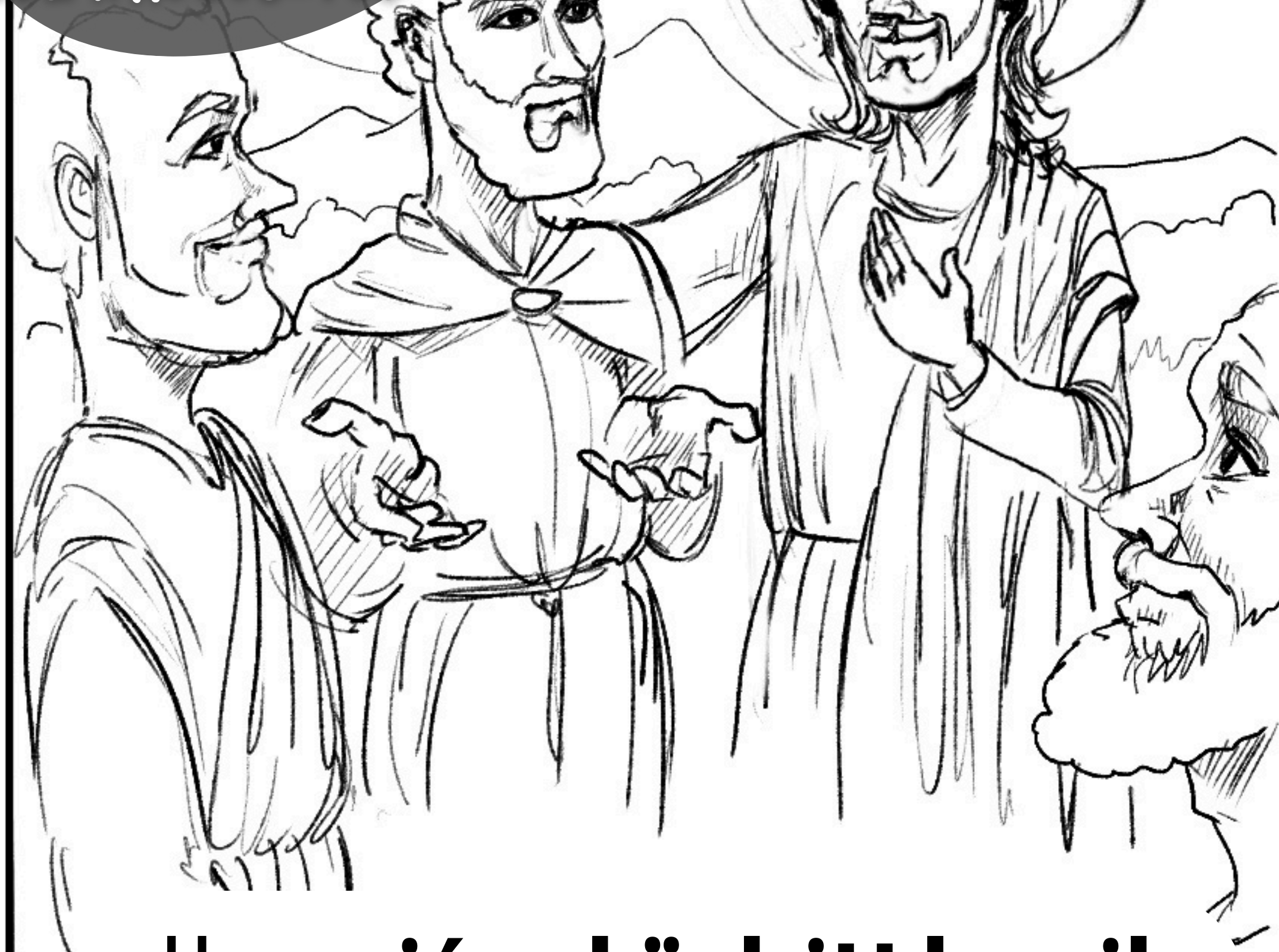
Néhány hónappal ezelőtt mély krízisbe kerültem, **nagyon zaklatott voltam,** nem tudtam, hogy mi a dolgom ebben a világban, és **nem találtam az életem értelmét.** Eltávolodtam az Egyháztól, és nem jártam az Életige csoportba sem. Mintha elveszítettem volna azokat a nagy értékeket, amelyekben mindig is hittem, és **semmit sem tettem azért, hogy megváltozzon a helyzetem.**

Egyik nap **egy osztálytársnőm azt mondta, hogy csak akkor juthatok ki ebből az alagútból,** ha újra elkezdem keresni Istent. Mélyen megérintettek ezek az egyszerű szavak.

Igyekeztem megállni, és csendet teremteni magamban. Mintha egy hang azt mondta volna: **"Eljött a te pillanated: újrakezdhetsz"**. Megértettem, hogy apró dolgokkal lehet megváltoztatni a világot, **fénynek kell lenni, és már mostantól fogva újrakezdhünk!**

»Uram, jó nekünk itt lenni!«

(Mt 17, 4)

A Jeruzsálem felé vezető úton **Jézus felment "egy magas hegyre"** Péterrel, Jakabbal és Jánossal.

Ott új és rendkívüli fényben jelenik meg mindhármuknak: arca "úgy ragyog, mint a nap", maga az **Atya hallatja hangját** és meghívja őket, hogy hallgassák Jézust. **Meglepetésében Péter nem is akar onnan elmenni.**

Jézus felejthetetlen élményre hívta meg legközelebbi barátait, és ezt örökre a lelkükbe véste.

Talán mi is megtapasztaltuk már Isten jelenlétét és működését az életünkben, és azt kívántuk, bárcsak sohase érnének véget. Ezeket az élményeket azért kapjuk, hogy aztán legyen erők szembenézni a nehézségekkel, próbatételekkel és fáradalmakkal az életünk útján.

De amikor ez a fény elhalványul, **törekedjünk arra, hogy "felmegyünk a hegyre",** és csendben meghallgatjuk Jézust.

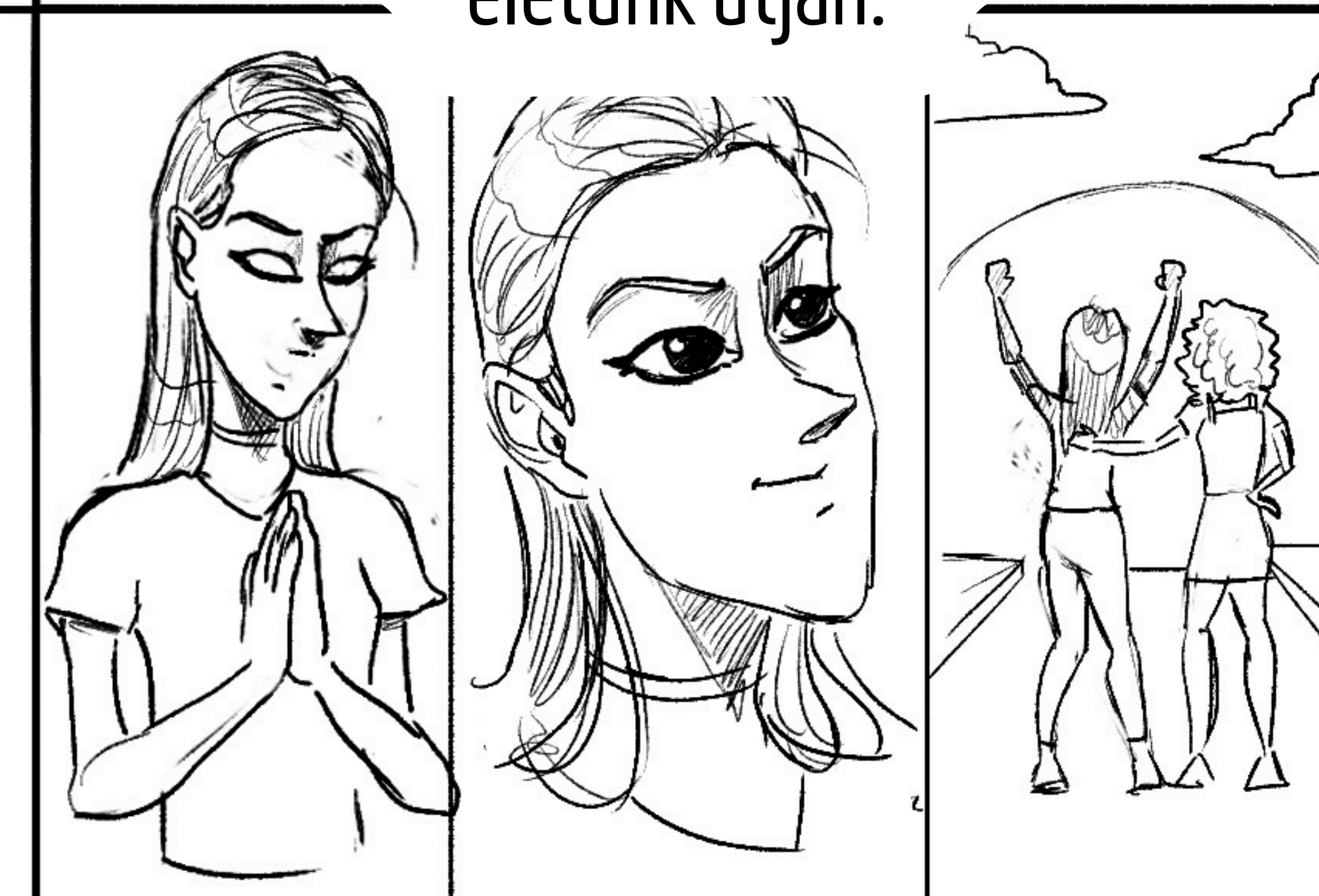

N. Brasile ezt meséli:

Méhány hónappal ezelőtt mély krízisbe kerültem, **nagyon zaklatott voltam,** nem tudtam, hogy mi a dolgom ebben a világban, és **nem találtam az életem értelmét.** Eltávolodtam az Egyháztól, és nem jártam az Életige csoportba sem. Mintha elveszítettem volna azokat a nagy értékeket, amelyekben mindig is hittem, és **semmit sem tettem azért, hogy megváltozzon a helyzetem.**

Egyik nap **egy osztálytársnőm azt mondta, hogy csak akkor juthatok ki ebből az alagútból,** ha újra elkezdem keresni Istent. Mélyen megérintettek ezek az egyszerű szavak.

Igyekeztem megállni, és csendet teremteni magamban. Mintha egy hang azt mondta volna: **"Eljött a te pillanod: újrakezdhetsz"**. Megértettem, hogy apró dolgokkal lehet megváltoztatni a világot, **fénynek kell lenni, és már mostantól fogva újrakezdhünk!**